

בס"ד. ש"פ בראשית, מבה"ח מרחשון, ה'תשכ"א

— התוועדות ב, המשך להתוועדות יום שמחת-תורה —
(הנחה בלתי מוגה)

להבין ענין פסוקי מלכיות זכרונות ושופרות שאומרים בר"ה, שהם פסוקים דתורה ונביאים וכתובים דוקא, דלכאורה, הלא זה היום ממילא תחלת מעשיך², ולמה צריכים להזכיר פסוקים. ומבאר רבינו הזקן³, דהפסוקים שאומרים הם בחי' החותם לקיים הדבר⁴, וכמו עד"מ המכתב של מלך בשר ודם, כשעדיין לא חתמו בחותם המלך אינו כלום, שעדיין יוכל להשתנות לכמה אופנים שונים אחרים, אבל כשכבר חתמו בחותם המלך, הנה אז הוא קיום הדבר הנכתב במכתב, ואין לשנות ממנו אפילו כמלא נימא כו'. ועד"ז למעלה, שכאשר עלה ברצונו כך וכך, וכמו התענוג ורצון במדת המלוכה, הרי עדיין יכול הדבר להשתנות לכמה אופנים שונים אחרים, אך כאשר נאמרו בתורה פסוקי מלכיות, הרי זה בחי' חותמו של הקב"ה, חותמו של הקב"ה אמת⁵, לקיום הדבר, שלא ישונה כלל. והיינו לפי שהתורה היא בחי' חותם, דאורייתא מחכמה נפקת⁶, והחכמה נקראת חותם, לקיים כל דבר שפע הנשפע מאצילות לבי"ע, כידוע שע"י החכמה היא עיקר ההנהגה בעולמות, וכמו שבחי' חכמה דאצילות היא בחי' חותם בין שפע האצילות לנבראים, כמו"כ בחי' החכמה שבמאצילי' היא בחי' חותם לקיים כל דבר שפע מן המאציל אל הנאצלים, וכן עד"ז עד רום המעלות. וזהו הטעם שאומרים פסוקים שבתורה לענין מלכיות זכרונות ושופרות, הגם שזה היום ממילא תחלת מעשיך, כי, כדי שיהי' קיום לדבר בבחי' חותם, אין זה אלא ע"פ התורה

מסעי (צא, ד). — הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א בד"ה בחכמה יבנה בית הנ"ל.
(5) ירושלמי סנהדרין פ"א ה"א. ב"ר פפ"א, ב. וראה רש"י שבת נה, א — ד"ה חותמו.
(6) זח"ב סב, א. פה, א. קכא, א.
(7) חכ"ד דא"ק — ראה לקו"ת תצא (לט, סע"ג) ועפ"ז מובן מש"כ לקמן "וכן עד"ז עד רום המעלות". וראה לקו"ת בהר (מג, ד). — הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א בד"ה בחכמה יבנה בית הנ"ל.

(1) בהתחלת המאמר אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, שזהו מאמר של אדמו"ר הזקן משנת תקס"ג*, ששייך לראש השנה ולשבת בראשית.
(2) תפלת מוסף דר"ה (ר"ה כו, א).
(3) ד"ה בחכמה יבנה בית הנ"ל.
(4) ראה ג"כ תו"א בהוספות (קכ, ג). לקו"ת

(* ד"ה בחכמה יבנה בית, שנדפס לאח"ז במאמרי אדה"ז תקס"ד ע' ריז ואילך (וראה שם ע' שנג הערה 92) — המו"ל.

דוקא. ולכן אומרים גם על השופרות פסוקים שנזכר בהם ענין השופר⁸, כדי שיהי' קיום לרצון המאציל להיות התפעלות ע"י קול השופר, דאף שכבר עלה ברצונו, הרי עדיין יוכל להשתנות כו', אבל כאשר מזכירים פסוקי תורה ונביאים כו', ה"ז חותמו של הקב"ה, ולא ישונה אפילו כמלא נימא כו', וד"ל.

ולהעיר שבהמשך תרס"ו⁹ נתבאר ענין אמירת פסוקי שופרות לאחר מלכיות וזכרונות, דלכאורה היו צריכים להקדים אמירת פסוקי שופרות למלכיות וזכרונות, דמאחר שמלכיות וזכרונות תלוי בשופרות, היו צריכים להתחיל בזה, והגם דתק"ש הוא קודם לברכות מלכיות וזכרונות, מ"מ היו צריכים לומר גם פסוקי שופרות קודם למלכיות וזכרונות¹⁰, ולכן מבאר שענין אמירת שופרות לאחר מלכיות וזכרונות הוא כדי לפעול המשכה נעלית יותר כו'. אבל ע"פ המבואר במאמר זה, הרי גם ענין אמירת פסוקי שופרות הוא כמו החותם לקיום הדבר, היינו, שגם לאחר שכבר עלה ברצונו צריכים לפעול קיום הדבר שיומשך למטה כו', ועפ"ז אתי שפיר שגם אמירת פסוקי שופרות היא לאחרי מלכיות וזכרונות¹¹.

(ב) **וממשיך** בהמאמר, שזהו מ"ש¹² בחכמה יבנה בית, פי' בנין הבית הוא כאשר כבר הושיבו האבנים זה תחת זה בסדר נכון, ושוב אין לשנות סידורו כלל וכלל, ואין זה אלא כפי הסדר שכבר הוכן ונסדר אצלו במחשבת שכלו שאין לשנות ממנו, אבל קודם שנגמר הסדר במחשבת חכמת האומן הבונה, עדיין יכול לשנות סדר הבנין לכמה אופנים שונים כו'. והנמשל מובן, כידוע שעל התורה שהיא בחי' חותם נאמר¹³ בראשית ברא, ותרגומו¹⁴ בחוכמתא כו', אסתכל באורייתא וברא כו'¹⁵, והיינו, בחכמה שבתורה יבנה בית דבי"ע מן האצילות, וכן סדר בנין האצילות מן המאציל (וכידוע מ"ש בזהר¹⁶ שבפסוק בראשית ברא גו' נרמזו כל העשר ספירות דאצילות), מטעם הנ"ל, וד"ל.

(8) אף שתוקעים ויש אתעדלת בעשי'.
וראה וככה — תרל"ז פפ"ג [סה"מ תרל"ז
ח"ב ע' תרא]. — הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א
בר"ה בחכמה יבנה בית הנ"ל.
(9) בהשלמת הדרוש (ע' תקמא ואילך).
(10) ראה שם ע' ג.
(11) ראה גם לקו"ש חל"ד ע' 186.
(12) משלי כד, ג.

(13) בראשית א, א.
(14) ראה תרגום ירושלמי עה"פ. זח"א לא,
ב.
(15) זח"ב קסא, א ואילך.
(16) ח"א רנו, ב. וראה אוה"ת בראשית
תפז, סע"ב ואילך. ד"ה בראשית ברא תרנ"א
(סה"מ תרנ"א ע' פט ואילך).

ג) **ריש** לומר שזהו גם כללות הענין דראש השנה ושמיני עצרת, והיינו, שר"ה עיקר ענינו הוא לפעול שתהיי' התעוררות הרצון למלוכה, שזהו"ע תמליכוני עליכם¹⁷, ע"י אמירת פסוקי מלכיות, עד לסיומם וחותמם בפסוק שמע ישראל גו' הוי' אחד¹⁸, וכידוע בפירוש שמע ישראל שהו"ע אסיפת וקיבוץ כל הענינים כו'¹⁹, ואח"כ בשמע"צ, ביום השמיני עצרת תהי' לכם²⁰, נעשה ענין הקליטה כו'²¹, שזהו בדוגמת ענין החותם שיהי' קיום הדבר בפועל, והיינו, שתומשך ותתגלה מלכותו של הקב"ה, ע"י מלכות בית דוד, כפי שמבקשים בהתפלות דר"ה שתהי' צמיחת קרן לדוד עבדך²², ואז תקויים גם הבקשה²³ מלוך על העולם כולו בכבודך כו' וידע כל פעול כי אתה פעלתו כו'²⁴.

17) ר"ה טז, א. לד, ב.	21) ראה לקו"ת דרושים לשמע"צ פח, ד.
18) ואתחנן ו, ד. וראה ד"ה תקעו דיום ב' ובכ"מ.	22) תפלת העמידה דר"ה.
19) לקו"ת האזינו עב, ב. ובכ"מ.	23) תפלת מוסף דר"ה (פסוקי מלכיות).
20) פינחס כט, לה.	24) חסר הסיום (המור"ל).